

(המשך ממעמד 50)

מדו אחרי הדפסתו. ואם לפעמים היתה הצבעה, לא טרח איש לציין אם היא נחקלה ברוב דעות או פה אחד.

בית המישפט התקשה לקבוע מיצאים עובדתיים כיוון ששקיימות כמה אפשרויות לתשלום שכר לי עובד ציבורי, שכיר או נבחר, ואיני מתיימר למצות את כולן, עקב עור שר הדמיון של משלם השכר ומי קבלו במדינת ישראל.

תככים ומניפולציות. שירין כיהן כראש המועצה הדתית באורי יהודי דה וגם כסגן יושב ראש המועצה המקומית שם, וקיבל תשלומים עבור החזקת רכב משני המקומות. ההקצבה לנסיעות היתה גלובלית, פטורה מדיווח. הנאשם נחקר גם בקשר לתיאום בין דו"חות שהגיש לבין מצב המונה במכונתו, והודה כי לא היתה התאמה בין השניים. אך על כך לא נאשם כלל.

נראה שהשופט התרשם, כי ערי קר עבודתם של נבחרי הציבור במ" קום היתה בבישול תככים ומניפולציות, וכי הנאשם עצמו, שאינו נאמן עלי, העיד בקשר לחיים הפוליטיים ב" אורי יהודה, על התככים השונים שר קיומם נאמן עלי, להבדיל מיתר דב" רי הנאשם.

ערב הבחירות לכנסת העשירית כדאי לשים לב לדבריהם של שופטי סים על הדרך שבה מנהלים ענייני ני הציבור במדינה — החל משרי הדתות ועד ליו"ר המועצה הדתית באורי יהודה.

דרכי חיים

אשה מברזל

הכעז הראשון האשימה

כנגדה. הכעז השני

גם כן

מה עשתה נורה מקבל (42) לבעל מס' 2 שלה, שגם הוא התחיל חושד שהיא בוגדת בו?

גירסתו של אלבר יעקב (61) ב" תחנת המישפטה, בדרך למעצרה, הרתיחה את דמה של אשתו, נורה. הוא חושד בה ובידיד נפשמ הערבי מאום אל-פחם מזה שנתיים, יעקב, הבעל, מעולם לא אמר שחשד בה. הוא אומנם לא נתן לה חופש כמו שרצתה — לצאת עם חברותיה ל" טיולים לטבריה, או לאילת — אבל זה מפני שיעקב היה גבר קשה מאוד ובעיקר גבר קנאי, שצריך אשה מברזל.

בעלה הראשון של נורה דמה בהתנהגותו לבעלה הנוכחי, גם הוא היה קנאי, הצר את צעדיה וחשד בה כבגידה.

נורה, בת למישפחה ממוצא עי" ראקי, ידועה מזה 12 שנה כאשרו החוקית של יעקב אלבר וכאם בתו, וזאת למרות שאינה רשומה ברב" נות כאשרו. היא רשומה ברבנות כ" אסורה לו לפי הדין. דין שחל על כל אשה שחשבה למורדת. על נורה חל דין זה מאז הואשמה בכך ש" בגדה בבעלה הראשון (עם יעקב), בעל הנוכחי). עוד לפני שקיבלה ממנו את הגט.

אבל הרישום המדויק אינו חשוב לנורה. לדבריה, "הבת שלי זו הכ" טובה שלי, והצוואה רשומה על שמי ושם בתי. בהתחלה יעקב אהב אותי מאוד, ופחד שהילדים שלו מאשתו הראשונה יקחו ממני את הרכוש שלי".

אבל מבני המישפחה היא חששה. להם לא גילתה כי היא אינה רשומה ברבנות כאשרו. "עכשיו", היא אור מרת, "הרס לה יעקב את הכל, את כל מה שבניתי בעמל רב במשך תריסר שנים. בגלל חשד סתמי ולא נכון, ועוד לעיתונים סיפרו, ועכשיו גם אחי יודעים את האמת, שהצ" לחתי להסתיר מהם כל השנים. כל עולמי חרב עלי".

לא היו להם אשמה לדבריה, יחסים מיינים עם אבוראג'ה ג'ביין (41).

חיים יבין מגיב על איום ראש הממשלה, לעקם לו את

הכרצוף: „האם יעשה זאת בעצמו או שישלח ביריונים?“

ריעה בעבודה, ומתחילה להיות לא נעימה. אני כבר שמעתי איומים גלויים. אחרי שבגין אמר מה ש אמר, מצד עסקנים גדולים וקטנים של הליכוד, הם קוראים לי עברי: „חכה עד ה'30 ביוני, אנח" נו נגמור אותך".

„בגין מנסה להפוך עכשיו את העניין לבדיחה, אבל מי שהיה נוכח במעמד הזה ידע שהוא הת' כוון ברצינות וכעס באמת, אבל זה לא משנה. אפילו אם בגין אמר בדיחה, ולא כל כך מוצלחת, אני מכיר סוג מסויים של חסידיים שלו, הם לא מבינים בדיחות, ואז זה מתחיל להיות לא נעים ואולי אפילו מסוכן.

בגין בלתי-חזוי

„אני רוצה לדעת איך בגין מתכוון לממש את איומו, ה' אם הוא יעקם לי את הפרצוף ב" עצמו או ישלח ביריונים לעשות את זה. אני גם די מופתע מכך שאף אחד מהמנהלים שלי לא אמר שום דבר. אחרי הכל הם צריכים להגן עלי. כשאני הייתי מנהל מחד לקת החדשות, במיקרים דומים, והיו כאלה, תמיד הייתי יוצא ל" הגנת הכתבים שלי, אבל אני כבר

ביום החמישי האחרון עבר השדר יורם רונן את אחת מ' חוויות חייו הגדולות ביותר. רונן סיים לראיון את ראש הממשלה, מנחם בגין, בעניין תקיפת טילי הטאם 9 על ידי מטוסי חיל האוויר. רונן לא ידע באותה השעה מה שראש הממשלה ידע, שהראיון, ש' אותו העניק בגין לטלוויזיה, יהיה חזרה מדויקת, מילה במילה, על ראיון שהוא העניק כמה שעות קודם לכן לג'ני צה"ל.

עוד לפני הראיון הוסכם בין בגין ורונן שהוא יימשך ארבע דקות. כשעבר בגין את הזמן המוקצב, ניסה רונן לסיים באלגנטיות את הראיון, אולם בגין השתלט על המיקרופון ו"הטח" עוד שתי דקות. בסיום הראיון הפליט רונן כב' דרך אגב: „אנחנו נערוך אותו, וזה יקצר את הראיון". באותה שניה שינה בגין את פרצופו. ה' פנים הנעימות והאבהיות, המדב' רות אל העם בראיונות מסוג של „ראיון בנעלי-בית" — סיגנון ש' אותו סיגל לעצמו בגין בימים ה' אחרונים בעצתם של אנשי יחסי ציבור אמריקאיים, שהובאו ארץ על ידי הליכוד — הפכו פנים רוש' פי אש וועם: „אתה לא תקצץ שום דבר, אני לא מוכן שתתחכו מילה אחת, או שכל הראיון יהיה, או שהוא לא ישודר בכלל". רונן לא הגיב, אך בגין המשיך

פרצוף ענקי?

התרגלתי למה שקורה בטלוויזיה עכשיו. „הבעיה היא, ואני אומר את זה בצורה עדינה, שבגין הוא אדם בלתי חזוי מראש. אחרי אותו שי דור ולפני ההתנפלות שלו עלי, נפגשנו כמה פעמים בכמה אירור עים. בגין לא העיר לי שום דבר על הפרצוף העקום' להיפך, הוא היה נחמד ואפילו בהזדמנות אחת היתה לנו שיחה ארוכה. אני מכין עתה עבור הטלוויזיה סידרה דוקומנטרית על הבחירות, יבגלל זה קרה שכמה פעמים בתקופה ה' אחרונה פגשתי את בגין. אני לא יודע מה פיתאום הוא נזכר כפה העקום שלי ויוקא מול יורם רונן, ולא נזכר כשהוא ראה אותי".

נראה כי בגין הבין שעשה טעות בהערה המסתיה שלו נגד חיים יבין. הוא ניסה לתרץ זאת כאמ" רה של חוש-החומר, ובכנס של הליכוד, שנערך ביום השני ה' אחרון, אף תיכנן בראש לגשת אל יבין, ללחוק את ידו בהפגנות רבה, כשהכרוז מודיע: „ראש" הממשלה ניגש לברך את חיים יבין".

אם הביריונים של חיים שמעו על כך, אולי ניצל חיים יבין, יופי ינאי

שדרן יבין עם מנחם בגין הזמנה לאלימות?

אותי, יכול להיות, עם חיוך. זה לא היה נגד בגין, אני לא מביע את הדעות שלי בשידורים, לא ב" מילים ולא בהבעות-פנים. „אבל ההסתה שלהם נגדי מ' התחיל עם נאום בחירות — הוא דיבר משהו על מונופוליסטים — קטע העורך את דבריו, משום שה היה בניגוד לחוקי הבחירות. ה' מצלמה חזרה אלי בהפתעה, ותפסה

ההסתה. חיים יבין גם אינו מבין על מה יצא הקצף של בגין. „עד כמה שאני מבין, מדובר על עניין שהיה לפני יותר מחודש. אני הגשתי את חבט והיה קטע עם בגין, ברגע שבגין

אהבו את אשתי והילדים. יעקב הוא בן-אדם קשה מאוד. בעלה חשד שיש לה מאהב, אינטסטור אחר. בי הוא לא חשד בכלל, אחרת הייתי הולך, עד אותו יום שישבתי בסלון, והוא הלך לחמם משהו במיטבה. פיתאם שמעתי את נורה צועקת בקול גדול, רצתי מייד לחדר-השינה שלה, ומצאתי שיעקב מוזיק סיר (המשך ממעמד 68)

מוכן לקבל שום דבר חנינם. כאל" פיים לירות בחודש שילם. כל יום שתי ארוחות, ופעמיים-שלוש נשאר ללון. ממש כמו אחד מהמישפחה. אומרת נורה, „הוא ישרם עי הכז". לא בוראג'ה אשה יפה בכפר ושיבעה ילדים. את אשתו הכיר ברמת-גן, כשעבד בבניין. אשתו היהודיה, ליי דת אירופה. התאסלמה ונשארה לגור קבע בכפר מולדתו — אוס-אל-פחם.

מזה כשנתיים כנס ובה אבוראג'ה בביתם ונעשה בן-בית אצלם. יעקב, „בעלה", הוא שחיבב ושהכניס את הערבי עם הלב הטוב, שעבד בבניין בבית הסמוך לביתם. כדי להקל עליו בנסיעותיו הארוך כות כל יום עד לכפרו שבצפון הר- חוק היו מארחים אותו. אבוראג'ה יפה-התואר אכל, שתה, התרחץ, ור מידי פעם גם נשאר ללון בביתם. אפילו שילם את המחיר, לא היה